

Zondag 19 Januari. Morgendienst Geref. Kerk te Assen.

Slotzang Ps. 145 : 4. De organist begint het voorspel met de eerste helft van de psalm te spelen, rhythmisch en geheel zooals de 4-stemmige harmonisatie pleegt te zijn. Daarop laat hij een paraphrase volgen, hoofdzakelijk gebaseerd op 1 regel uit deze psalm. Een dergelijke vorm kan ik moeilijk appreciëeren. Of men geeft het koraal zonder meer als inleiding (als b.v. de gemeente vertrouwd moet worden gemaakt met een moeilijke, of onbekende melodie) óf men maakt een voorspel, waarbij figuratie, liedvorm, thematische verwerking, enz. wordt toegepast. M.a.w. $\frac{1}{2}$ koraal + (variatie \times 1e regel) is een formule, waarvan het product niet bevredigend is.

Bij de (bege)leiding van de zang tracht de organist de gemeente tot meerdere spoed aan te zetten, wat niet geheel gelukt en onrustig werkt.

Postludium: het eerste (in C) van de bekende 8 kleine preludes en fuga's van Bach. Jammer dat de goede indruk wordt ontsierd door enkele ontsporingen. Heeft de organist zich wel het karakter van deze prelude gerealiseerd? Bach was bij het schrijven van dit stukje bepaald in een vroolijke bui. De muziek is frisch, door en door gezond en levert weer het zooveelste bewijs, dat Bach een menschelijk mensch is geweest. Het spelen van dit luchtige stuk roept evenwel een glimlach te voorschijn, na de ernstige stemming van de kerkdienst. Bach zal dit stuk meer voor paedagogische doeleinden hebben geschreven, dan voor kerkelijk gebruik.